

دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی و درمانی

معاونت دانشجویی و فرهنگی
مرکز بهداشت و سلامت

انواع هیپاتیت و راه های پیشگیری، تشخیص و انتقال آن

بیماری هیپاتیت به علل مختلفی از قبیل ویروس ها، باکتری ها، بیماری خودایمنی، داروها و ... ایجاد می شود.

در این بیماری، کبد متورم شده و فعالیت آن مختل می گردد.

شایع ترین نوع آن هیپاتیت B است و سایر انواع آن عبارتند از: هیپاتیت A، B، C

انواع هیپاتیت:

• هیپاتیت A و E:

معمولاً از راه غذا یا آب آلوده وارد بدن می شود.

• هیپاتیت B:

معمولاً از راه آمیزشی، تزریق خون و یا سرنگ آلوده انتقال می یابد؛ مادری که هیپاتیت B دارد، ممکن است عفونت را به نوزادش انتقال دهد.

• هیپاتیت C:

معمولاً از طریق تماس مستقیم با خون فرد مبتلا قابل سرایت است.

• هیپاتیت D:

تنها فردی که پیش از این به هیپاتیت B مبتلا شده باشد، به هیپاتیت D مبتلا می شود.

• هیپاتیت G:

الگوی انتقال مشابهی مثل هیپاتیت C دارد؛ معمولاً از راه خون انتقال می یابد.

• هیپاتیت X:

بیماری های هیپاتیتهای را که نمی توان به یکی از شکل های بیماری نسبت داد، در این دسته قرار می گیرد.

هیپاتیت مزمن:

این بیماران معمولاً حامل ویروس و عامل بالقوه‌ای برای انتقال عفونت به افراد خانواده و همسر هستند. این افراد امکان دارد ظاهراً خوب و سرحال باشند و متوجه عفونت خود نشوند.

راههای پیشگیری:

۱. دریافت واکسن انواع هیپاتیت خصوصاً برای نوزادان
۲. رعایت بهداشت فردی و عدم استفاده از مسواک، تیغ اصلاح و ... دیگران
۳. پرهیز از مصرف غذاهای مانده
۴. پرهیز از مصرف آب آشامیدنی ناسالم یا آبی که از سلامت آن مطمئن نیستید.
۵. از ناقل بودن یا نبودن شریک زندگی خود مطمئن شوید.
۶. آمیزش جنسی محافظت شده داشته باشید.
۷. از تجهیزات و وسایل کاملاً استریل شده برای تزریق، طب سوزنی و ... استفاده کنید.
۸. اگر در زمره افرادی هستید که خطر هیپاتیت آنها را تهدید می‌کند، مثل کارکنان بیمارستان‌ها، دندانپزشکان و غیره، واکسن **هیپاتیت A** و **B** را دریافت کنید.
۹. پرهیز از مصرف الکل
۱۰. قطع مصرف مواد مخدر راه های تشخیص
۱۱. معاینه توسط پزشک
۱۲. آزمایش عملکرد آنزیم های کبدی
۱۳. سونوگرافی
۱۴. بیوپسی کبد راه های انتقال و عوامل افزایش دهنده خطر
۱۵. تماس جنسی محافظت نشده با فرد آلوده
۱۶. استفاده مشترک از ابزار و وسایل آلوده (سوزن و سرنگ، تیغ و مسواک)
۱۷. مصرف الکل
۱۸. تزریق خون و فرآورده های خونی آلوده
۱۹. اقداماتی مانند تاتو، خالکوبی، حجامت، سوراخ کردن گوش، خدمات پزشکی و دندانپزشکی در مکان های نامطمئن و با وسایل آلوده و غیر استریل
۲۰. انتقال از مادر آلوده به جنین و نوزاد
۲۱. کارکنان حوزه ی پزشکی و بهداشت و سایر حرفه‌های خطرزا
۲۲. مهد کودک‌ها یا مراکز نگهداری
۲۳. تغذیه نامناسب (مصرف غذا یا آب آلوده)
۲۴. مسافرت به مناطقی که بهداشت نامناسبی دارند.
۲۵. وجود بیماری که باعث کاهش مقاومت بدن شده باشد.